

כד:

עין משפט
נר מצוה

ל א ב ג מ"י ס"ד מהל'
עבודת יוה"כ הלכה א:

מוסף רש"י

בניקין הוה. לא הי
דעלים ככל תהלי של י
סדרים אלס תהלי של
דברות (2) כל הנהגה של
לא הוה אלס כדור ניקין.
אלס הוה מרין כל יד להוה
הדורין קוה. בית
הדורין. כהיל ונאם וי
עוברי דרכים. מחללים
לא ירד נשנים. וס.
עבר שולטן. עוס
מחללים. וס. וי.
בנח. שאל יד ורע
סדרת. וס.
הנח. וי. וי. וי.
דוס. וי. וי. וי.
זכ וילא. וי. וי.
קב הרובין.
נעז ונחלים. וס.

רבינו חננאל

בניקיון הזה נתנו מנגנון טכני, כי הוא בר ירידה ממשל, במחשבה שפשוטיות בקורות, ובטוהר על יחסי שבטנו בעמיתיו, זו חיה משנה בעקבות פורק ב"ה זה א"ר יהודה בריהו ישראל קאני חתני, כלומר זו קושיא גדולה אלא, וזאת הארצא נתנו, א"ר מ"ה מתיאס בעקבות, אלא מה עשו מתיאס ויהודה הודו שאין קושיא, פה בר יהודה עשו מהם לעבד חלמיא אשטא, אחתו ליל חלמיא אי שלש תאריצא מרוביב עלמא, תהיה דעבד גויה, חתני בר יהודה זכתי, אכלו ביה קרורי, חלישו שרמית אדם, פה אכלו, כדמתרומה, קאן ברין אלא תתשין, אכלו, כעז שבוז מלכא לעצרה, ב"ה חתני ב"ה דסא חתא אילי מרואחא

אחא מירא אמר רבי
העולמים כל העולם בנות
והניא בעצמ פסק מסא
כי אתא לבייתא אמר כל
עולם בנות וכל עולם בנות
אמא מיא. סימא. אמר
יפת מאי אמר צלוח
דבין גדול, דהוא מצלי
ביום הכיפורים ור' רעון
למפנין אסא תורה הנה
הוא תחנת הנהגה בשמים
אמר למפנין חסות
עובדי דרביש שמחפלים
למסור המסר. הנה ר' רעון
הניא תפלות מסור המסר,
הנה חספלי ואמר
יער בודו שטלון מרבית
יורה, ואל ור' עמר בר
אמר צריכין ור' לזה
לפרסוה. ככל יום ית קול
ינאחל כל העולם כולו ור' רעון
מסביל חסות ור' הניא
מי ור' חזבני מרע
שן חסות שבת.

ה"ג בנויקין סוף. למודס לא היה גדול אלא כסדר מויקין: שוכבש ירק בקדירה. במסכת ט' (מסכתות) הוא כפ' שני (מ"א) גבי דיות מירי דקיי"ל (עוקין פ"א משנה א') כל דיות האוכלין אם נגעה טומאה בהן נטמא גם האוכל האוכל לידות דיד מכוני ומזליא כדלמרינן בטהורין והרובין (חולין דף ק"ח). מכל האוכל לרבות הדיות וקמני הסם אשה שהיא כושפת ירק לידות שלהן טבורין דכשהיא עולרת אותם הדיות משתברות וא"ל ליעול הירקות צידות שלהן ששטת ונפסק האוכל מן הד' ממנה כנישה: כושפת. שול"ץ בלע"ז עולרת ש"א המשקה שלהן ויושבו. דרך אשה בך כושפת ירק ממם שיסתמרו לזמן מרובה: עטורין. עטורין והקלחין: ואמרי לה. כי מטא לאדרי כפרק שני (ועוקין משנה א') ויחסי שכן בטרפיהן כתרומו עלה טרפה (בבבבב ט' ע"ג) שלהן הדינו דיות: עטורין. עולת להביא טומאה לאוכל דמו לא חוי להביא דים יד: חווים דרכ ושמאל. עומק גדול.

וְלֹא הָיוּ נִירָא לֵיהּ: **תַּלְמִיר מַסִּיבָא.**
 שְׁנֵי עֶשְׂרֵי יְשִׁיבוֹת אֵינֶה בְּךָ מִמֶּנּוּ
 גִּמְרִי מִסַּסַּת עֹקֵלִין: **כִּי הוּא שֵׁלִיף**
הַד מַסָּא. מִסּוֹס עֵינֵי: **דְּהוּא**
מִידִי. חָס וְשֵׁלוֹס בְּצוּבְדִי דִּישִׁי:
פְּרִיזִי בְּרִישָׁא. וּזְרָקִיס אוֹתָהּ וְהָ
 לֵיהּ (ו): **יִנְעִשִׁי.** יַעֲשֵׂנוּ שִׁינָא
 לְחֹן: **אֲבוּסָא דְחַמְרִי.** עַל כֵּלִי מִלָּה
 תַּמְרִיסִי אֵי פִסְלוֹת שֶׁל תַּמְרִיס:
צִינָא אֲנֵהר. פִּסְלוֹת. הֵבִיא יִנְיָא
 דְּעַבְדֵּי רַב יְהוּדָה הִכִּי: **חֵלָּה.** חוּלִי:
דְּמִיִּד. סוּלָה וְהֵן עֲלֵמִן מוֹכְרִין
 אוֹתָהּ: **אֲמַר לְהוּ מַעֲשֵׂה נָפִיס.**
 וְיִמָּה דְלִפְשֵׁר לְהַתְרַחֵק מִמַּעֲשֵׂה נָפִיס:
 וְיִמָּה טוֹב וְעִכְוִי: **דְּפִרְזִינָא.** מִקּוֹס:
אֲקִרְוִי. הַקְּרוֹנִי. הֵייתִי קוֹרֵא בְּחֻמוֹי:
נִגְדָּה. מִלְּקוֹס: **אִישֵׁרֵה הוֹרֵמִיו.** כֶּן
 שִׁמָּה. אִישֵׁרֵה כֵּן. טוֹיפִי שְׂדִים אִיהֵה לֵיהּ:
מֵי. הִיא. מֵהִי עֲבִיר לְהוּ: **אִמְרָה**
לֵיהּ. דִּל אִימַת דְּעֵינִי מִשְׁרָה: **וְיִמָּה**

לדידי אקרוין בחלמי שלם טוב לרב טוב מריבון טוב
מבעי רחמי בעי רחמי ואתי מיטרא ההוא גבר
כותית נגדיה רבא ומית אשתמע מילתא כי שב
הורמיו אימיה דשבור מלכא לברה לא ליהוי לך עסס
להו אמר לה מאי היא בעין רחמי ואתי מיטרא אכ
רחמי האינדא בתקופת חמוז וליתי מיטרא שלחה
בעי רחמי ולא אתי מיטרא אמר לפניו רבונו שש
פועל פעלת בימיהם בימי קדם ואנו בעינינו לא רא
אתא אבוא איתחוי ליה בחלמיה ואמר ליה מי איכא
שני דוכתיה למחר אשכחיה דמרשם פוריה בסכניו ור
פינכא דדייסא ובעי רחמי ולא אתא מיטרא אמר ליה
דדייסא אתי מיטרא איכסיף וחלש דעתיה ואתא מי
מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם כל העולם כולו ב
לפניו רבונו של עולם כל העולם כולו בצער וחנינא
צלותא דכחן גדול לגבי רבי חנינא בן דוסא דתנ
מצלי רבין בר ארא ורבא בר אדא דאמרי תרווייהו מ
השנה הוה גשומה ושחונה שחונה מעלייתא היא א
ושלולה ואל יכנס לפניך תפלת עובדי דריכס רב
יעדי עבדי שולטן מדכיות יהודה ואל יהו עמך ישראל
יהודה אמר בר אבא יום ויום בת קול יוצאת ואומרת
היו בקרב חרובים מע"ש לע"ש הוה רגילא דביתיהו

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

הדמיון הוא. ואפילו לא בעו נמי אחי מיטרא: שלמה ליה לרבא. דהתחא ליה לרבא: אבויוו ספרו לנו פוטל פטלמא בימיס בימי קדס. שהיית מפליא להם נקס (ד): עד דשמיך מרובי דיופורי. שקילחו מיס מן המרדכות בחלוט ויורדו ושפסין: לניגולס. לנשר מדקל: אשני מטסס.

אל תשכח במתקן הלילה: כשמיני
שלו שנים להורגו ותחמו את מעמו.
והיינו דאמר' בשמיטת חולין בפרק
הדורע (דף קנ"ג). ולקריאה לרבא
רבא חזק לה לא מנינו לו מיפס לרבא
הש"ס אלא בזה המעשה כשביקש
השמים בתחמו שלל לנדר: הכי
רמזינו ר"פ גור חנינאל חלש לביה
טעם מדי כעס רמזי ולא אסא
מיטרא: אל שריק מר חזק פינכא
דייפא. מלשון שורפה חזק (פ"א)

דף כטו: (ס) פינכא מלאך כף כמו
מלחין פינכי (ופסחים דף מטו.) דייסא
טרי"ש כ"לע"ו. וליחוסא קאמר לה
הכי משום דעשים גירשא והדר
נעא רמזי: רבי חנינא בן דוסא.
תנא הוא: כל העולם כולו נצטר
שמבקשין מיס לשדומיקין: נכנס.
אמי יושב צביתי ואמי נצטר לשדומיקין
לפי שאין לי שדות: מאי אהניא לה
ללוסיא דכרן דכרן דכרן: כשהיא מתפלל
תפלה קארה ביוס הכפורים שהיא
אומר אל יכנס לפניך תפלה עוברי
דרכים דר' חנינא מנצל לה ללוסיא
דכרן גדול שאעפ"כ שעה הקב"ה
תפלתו ופסיק מיתרע: שמונה. חמה
כמו חמתי ראיתי אור (ישעיה מד)
מירגס ויתן בן עזריאל שחית: אס
שמונה סאה גשומה. כשהיא חמה
כריסה סאה לגשמים מלד ותדיר:
כס קול יוצא ואומרם כל העולם
כולו. ולא גרסי' מהר חורב: קב
חרובים מערב שכן לערב שכן. כל
השנה היה יחזן כך. חסר להם היה
ומתגלגל היה בחרוצין: אקטרסא. דבר
שמעלה עשן כקטור הכהן (שם)
מכשן

שׁוֹבִיחַ מִצִּיּוֹן לְעַמּוּיָהּ אָמַר שְׁמֹעַ מִינָהּ עֵת רִצּוֹן הוּא
וְאֵיחִיבִּי נִגְדָּא בְּבִי דִּינָא דְרַבָּא מְשׁוּם דְּכַעַל
דְּרַבָּא בְּעָא לְצַעֲוֵי לְרַבָּא אָמְרָה לִיה אִיפְרָא
דְּבָרִים בְּהָרִי יְהוּדָא דְכָל מָאן דְּבַעֲיִין מִמִּיּוּרָהּ יִיבִי
לָהּ הִהוּא מְשׁוּם דְּוִימָנָא דְּמִיטְרָא הוּא אֵלָא לִכְעֹן
לִיה לְרַבָּא כּוּין דְּתַתָּךְ וְבַעֲי רַחֲמֵי דְלִיתִי מִיטְרָא
עֻלָּם וְאֵלֹהִים בְּאוֹנוֹי שְׁמַעֲנֵי אֲבוּחֵינוּ סְפֹרוּ לָנוּ
וְאֵתָּא מִיטְרָא עַד דְּשַׁפְּךְ מִרְבִּי ¹⁰וְצַפּוּרִי לְדִלְגִיתָּ
וְמִיטְרָא קָמִי שְׁמַיָּא כּוּלִי הָאִי ¹¹אָמַר לִיה שְׁנֵי דּוֹכְתִּיךְ
פְּפֹא גֹזֵר תַּעֲנִיתָא וְלֹא אֵתָּא מִיטְרָא חֲלַשׁ לִיבִיה שֹׁרֵף
רַב נַחֲמָן בֶּר ¹²וְאוֹשְׁפּוֹתִי אִי שְׁרִיף מִדְּפִינָא אַחֲרִיתִי
וְאִי ¹³ר' חֲנִינָא בֶן דְּרֹסָא תוֹה קָא אוּלַּי בְּאוּרְחָא אֵתָּא
חֲתָא וְחֲנִינָא בְּצַעֲרֵךְ פֶּסֶק מִיטְרָא כִּי מִמָּא לְבִיתִיה אָמַר
בְּנַחֲתָא אֵתָּא מִיטְרָא אָמַר רַב יוֹסֵף מָאִי אֲהֵינָא לִיה
¹⁴וְהִיא מִתְפַּלֵּל חֲלַהּ קִצְרָה בְּבֵית הַחֲצִיזֹן ¹⁵מָאִי
מִיָּה דְרַב יְהוּדָה יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתֵּהֵא
רַבָּה גְּרִיעוּתָא הִיא אֵלָא ¹⁶אִם שְׁחוּנָה תֵּהֵא נְשׁוּמָה
אֵתָּא בְּרִיה דְּרַבָּא מִסִּים מִשְׁמִיָּה דְרַב יְהוּדָה ¹⁷לֹא
צִיָּכִין לְהַתְּפִינֵם זֶה מוֹה וְלֹא לַעֲם אַחֵר אָמַר רַב
כָּל הָעוֹלָם כּוּלָּא נִיזָּן בְּשִׁבְלֵי חֲנִינָא בְּנֵי וְחֲנִינָא בְּנֵי
מִיחֲמָא תְּנוּרָא כָּל מַעְלִי דְּשִׁבְתָּא וְשִׁדְיָא אֲקֻמְרָתָא

מסורת הש"ס

[illegible]

יה אור השלם

א. אלהים באנינו
שמענו אבותינו ספרו
לנו פעל פעלת בימיהם
בימי קדם: תהלים מד ב

הגהות הב"ח

(ה) נָסַ' שְׁמִיעַי דְּמַר
הַשָּׁמַיִם: (ז) וְנִסְּנוּ וְאָמְרוּ
לִי: לְמַעַן מִיִּנְיָה
אֲרַמְבֵּי: וְהָאֵל מִסֵּחַ כִּי
נִסְּנוּ: וְנִסְּנוּ גִיד תַּעֲרֵב: בְּעַד
דְּרַמְיָא וְלֵאן חֲלֵל: כִּי
תַּעֲרֵב: וְנִסְּנוּ בִּירוֹת לְמַחֵד
חֲלֵל לֵאן כִּי עַם לֵאן אֵל
לְמַעַן: וְנִסְּנוּ נְפִי דְּרַמְיָא:
(ו) רִשִּׁי רִשִּׁי מִלֵּי כִי
וְנִסְּנוּ: וְנִסְּנוּ עַם עַם זֶה
הַשָּׁמַיִם: (ז) וְהָאֵל לְמַחֵד
נִסְּנוּ: לֵאן נִסְּנוּ אֵל
בְּיִנְיָה: וְנִסְּנוּ לֵאן אֲרַמְבֵּי
לְמַחֵד: וְנִסְּנוּ עַבְשִׁי הָרֵאָה
לֵאן נִסְּנוּ: וְנִסְּנוּ אֲחֵרִי
מִלֵּי:
(ח) וְהָאֵל כִּי עַם כִּי
וְנִסְּנוּ: וְנִסְּנוּ אֵל אֲרַמְבֵּי
קִי:
(ט) וְנִסְּנוּ מִכַּח אֲמֵל כִּי:
(י) וְהָאֵל קִטְרֵתָא כִּי
קִטְרֵתָא: וְנִסְּנוּ כִּי שִׁיחֵי
מִסְּכֻרֵי הַשָּׁמַיִם: וְנִסְּנוּ
שְׁמִיעַי:

גליון הש"ס

גמ' א"ל שני דובתדך.
עין חולין דף קלג ע"א
רש"י ד"ה נא:

לעזי רש"י

שול"ץ, מרקחת ירקות.
טריי"ש, מאכל של חיטה
בתבשיל.

רבינו גרשום

האשה שכוכשת ירק בקדרה. ונגע טומאה לקלח, אין מביאין טומאה לירק, כיון דנכבשו בטיל ליה בתורת יר. ויתים בטריפיהן. טרפא נמי הם ידות. אנא קיימנא. בההיא שעמא. דפרונאי. מקום. שחונה. חמימה.